

Rozvoj zrakového vnímání

pro děti od 5 do 7 let

Jak krtek Barbora
pomohl objevit poklad
Jiřina Bednářová

3. díl

dětská
naučná
edice

předškoláci

5-7
let

edika.

Rozvoj zrakového vnímání pro děti od 5 do 7 let

Jak krtek Barbora pomohl objevit poklad
3. díl

Jiřina Bednářová

Edika
Brno
2014

Rozvoj zrakového vnímání pro děti od 5 do 7 let

Jak krtek Barbora pomohl objevit poklad, 3. díl

Jiřina Bednářová

Odborná korektura: Alena Šafrová

Ilustrace: Richard Šmarda

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědná redaktorka: Eva Mrázková

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-266-0554-6

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2014 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 18805.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

2. vydání

 ALBATROS MEDIA a.s.

„Terezko, vstávej,“ volala babička a rychle se blížila k pokoji dětí. Vešla dovnitř, začala roztahovat závěsy a nabádala spáče: „No tak, Matýsku, Terezko, vstávejte! Co to s vámi je?“

Matýsek dělal, že nic neslyší. Schoval si hlavu pod peřinu a dával babičce najevo, že vstávat nechce. První se ozvala Terezka: „A proč máme vstávat? Krtek Barbora je na zahradě?“

„Nezdá se mi, neviděla jsem žádný krtinec, asi hledá žížaly jinde,“ odpověděla babička.

„Tak to není žádný důvod vstávat. V rybníku už je voda studená, koupat se nepůjdeme, Barbora na zahradě není, tak pročpak bychom vstávali?“ namítala Terezka, podívala se na Matýska a udělala to co on. Zakryla se celá peřinou, hlavu strčila pod polštář a vstávat nechtěla.

„Tak takhle to nepůjde,“ naléhala na děti babička. „Víte, že jsme si včera říkali, že je poslední den prázdnin, a to znamená, že dnes začíná škola. Velké děti jdou do školy a vy oba jdete do školky. Tak honem, nebo přijdeme pozdě.“

„Jejda, tak na školku jsem zapomněla,“ vystrčila zpod polštáře hlavu Terezka.

„Příští rok, to jistě nezapomenu vstávat, protože už půjdu do školy.“

Babička se dívala z okna a náhle děti vyzvala: „Tak to se honem pojdte podívat k oknu. Vidíte, kdo tam jde?“

„Jú, to je sousedův Pavlík,“ zvolala Terezka. „A jak mu to sluší. Má novou aktovku. Honem, Matěji, pojd’ se podívat.“

„A je to ta modrá s autem na víku?“ nevydržel dělat spícího Matýsek. Odhodil peřinu a také běžel k oknu. „Hm, je to ona. Tuhle aktovku dostal k narozeninám, však nám ji ukazoval. To zepředu nakreslené autíčko se ve světle leskne. Taková aktovka by se mi také líbila,“ povzdechl si Matýsek.

„Uvidíme za rok, až půjdete do školy,“ slibovala Matýskovi babička.

„Ale já žádnou modrou s autem nechci,“ ohradila se Terezka. „Já chci růžovou a s panenkami nebo s čarodějnicemi. To si ještě musím rozmyslet.“

„Já si to také rozmyslím,“ přidal se Matýsek. „Ještě nevím, jestli aktovku s autem nebo jsem viděl takovou s koněm.“

„Myslím, že na rozmyšlení obrázku na aktovce je času dost,“ vložila si do hovoru babička. „Ale málo času je na oblékání, snídani a odchod do školky. Hned první den a už to vypadá, že přijdeme pozdě.“

„Tak tedy budeme vstávat,“ rozhodl Matýsek. „Ať ještě stihnu pozdravit Pavlíka před školou a podívat se na aktovky.“ „To musíte spěchat, ještě jste v pyžamu,“ popoháněla děti babička. „Já vám jdu udělat snídani. Vy se zatím oblečte, umyjte, učešte a vyčistěte si zoubky.“ Matýsek s Terezkou začali běhat po pokoji. Spěchali se oblékat, jak to jenom šlo. Ale nějak nemohli nic najít. Jak tak pobíhali a všechno přendávali z místa na místo, byl za chvíli v pokoji pěkný nepořádek, že nešlo nic najít.

Figura a pozadí, zrakové rozlišování. Dítě necháme ve velkém obrázku vyhledávat počet předmětů nakreslených na spodních obrázcích.

